

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 407.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e117053/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

FAT

1849.

Beretning

M. 97.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Sæ og tekniske Møde.

(Cont.)

Dusitministeren: Jeg maa tillade mig at bemærke, at den ærte Rigsdagsmand, som nu taler, rettede hinst Sørgemaaet til mig, antog, at han havde taget Hensyn til Forskriftsmænds Ader, og jeg saa da ikke finde, at der er i forholdsvis Modstil mellem § 29 og 22 derved, at der er i 29 forholdsvis undtagelse næst med Hensyn til en vis Del af Forskriftsmænds Ader, som bliver pligtigt at undersøges Udstyrning, hvilket Forskriftsmænds Ader efter § 29 overhovedes i betegnelse mas anføres frigjort for Udstyrning til den staende Hær. Jeg maa tillade mig denne bemærkning, fordi mit Svar, naar Sørgemaaet har hørt Hensyn til den enkelte Del af Forskriftsmænds Ader, som omtales i § 22, ikke vil kunne passe til den Menighed, som den ærte Rigsdagsmand her har lagt.

P. D. Bruun: Ja, saa maa jeg anse det meget ontfeligt, at der i § 25 Utra b eller i § 29 antydes, at de omhandlede Persone endog til det 2de Aar efter § 22 kunne blive udstrårene til den staende Hær.

Bregendahl: Jeg vil blot tillade mig at give opmærksom pa, at jævnens som i den tidligere Lovgivning har fundet Sted, er også i Lovstafet Mellem, at blive overført til Forskriftsmænds Ader, og at blive endelig overført til Forskriftsmænds Ader, og at blive overført til Forskriftsmænds Ader, og at komme i Tjeneste, og et Ander er at blive jævnet overført til Forskriftsmænds Ader, og et bestemt forbliver der. Da § 28 gaaer ud paa at bemærke, hvem af de Barneplygtige der Fal træde ind i Forskriftsmænds Ader i § 22, at det er dem, som have truffet højre Numer, hvilke gaaer over til Forskriftsmænds Ader, og ikke overført, men det følger af Utdelingen i § 29, at de ordentligvis ikke have nogen Tjeneste at foretage, hollister man forhaaet i Overenskomstene med den Modification, som findes i § 22. Som vi Krempled paa, at også i denne Uordning tales om dem, som ere endelig overført til Forskriftsmænds Ader, og jeg tillader mig at henstille til § 25, hvor det i Den Dastus hedder „Den, som vil lade sig fylle for en Ander, skal selv være frigjort for Tjeneste ved den staende Hær og endelig overført til Forskriftsmænds Ader“ endelig overført“ har Utdeligt forhaaet, saaledes, som også tydelig forudsiges, at Detkommende ere indtræede jævnels i Forskriftsmænds Ader, at de ikke længere kunne indfaldes til at completere Recruitmands Ader.

P. D. Bruun: § 28 siger, at de, som ved Modificationen have truffet et højre Numer, og ikke i Ledet af Hæret ere blevne indfaldt til Tjeneste, blive at anført ved Forskriftsmænds Ader, og § 22, at de, der paa Grund af udtalten højre Numer ikke har været til Soldat, og heller ikke i Ledet af Hæret ere blevne anført til Dækning af opnåede Vacance, anførtes paa nogle Section ved Forskriftsmænds Ader, han ikke indfør, at der er nogen Forskjell paa Detkommenden i disse 2 Aender.

Gormanden: Desom ikke flere vilde være fag, kunne vi gaae over til nogen Afslutning, som vil komme til at omfatte §§ 31, 32 og 33.

Bregendahl: Disse Paragrapher lyde saaledes:

§ 31.

I Almindelighed Fal af Tjeneste ved Armene for det udstråne Mandstab opfører med det 3de Aar, saa at de, der har opnøet denne Ader, udstedes af Kullen og erholtet Missionsdag.

Heraf undtages dog de, der ved selv at benytte Missionsdag med Udstyrning (§ 16) have foreankriget, at de ci til dets 3de Aar have vundet den Tid af 16 Aar, hvori Enhver, hvom Barneplygtighed vaholder, i Reglen er pligtig at tjene i den staende Hær og Forskriftsmænds tilsammen.

Bremdedet Fal og den, som en Tid lang frivaglig har underdraget sig Barneplygtighed, udmønnes fra fulde Tjenestetid først i den staende Hær, som i Forskriftsmænds.

§ 32.

De Barneplygtige, som enten formeltlig Mangl af det andenude Soldatermaaet eller paa Grund af nogen mindre betydelig Engage, eller Egemestet, ci anført til at tjene i Linien eller Forskriftsmænds, men paa den anden Side ci heller kunne erklaaret for andet ugentligsvise, blive som hældt at henføre til en surregen Classe, hvorfra i Utlidel af Krig den Mandstab bliver at udtræde, som da maatte behøres ved Armene til de der forefaldende Forskriftsmænds, saa som til at tjene som Trainstabs eller at anføres ved Depoter, Paraplygtighed eller hollisterkompagni under militair Virks, hvortil de maatte findes tilfælde.

I Reglen bliver de Yngre at udtaage fremfor de Ældre.

Bremdet Fal ved vores de Barneplygtige, som ere udstrårene til nogen Tjeneste af det overnordiske Slag, bliver at fylle en anden til samme Classe hermed andre Barneplygtig, som ikke selv er udstråren og af Sectionen derifor findes dertil.

I denne Classe bliver Mandstabet haandte indtil det 3de Aar, hvorefter der udstedes af Kullen og erholtet Missionsdag.

§ 33.

Hvornår Forskriftsmænds til at tjene i Armene i Reglen opfører med 33 Aar Alderen, vil dag Enhver, endog efterat han har opnøet denne Ader, være pligtig til, naar Forskriftsmænds udstedes for færdigstilte Overfald, da, ved Dækning af Os, eller af dem, som af Os derifor ere bemindrigte, at gide til Vaaben, for, saaledt han formoarer, at udtrodes til at afhøye fadoun Overfald, i holden Genfænde det vil have til Færdigheden ved den allerhøjeste Forskrift af Døs Juni 1801.

Utdeligt har i Anledning af disse Paragrapher fun med Henførs til § 31 gjort en Demarkning, som lyder saaledes:

Da det i Reglen, at Enhver Fal ejne 16 Aar i Armene, og det kan er, forhaaet Detkommende er behandlet til Udstyrning med det 22de Aar, at Forskriftsmænds til militair Tjeneste opfører med det 33de Aar, og det derifor formeltlig der antages, at de, der efter § 15 først udstråres med det 23de eller 24de Aar, der meddeles Afled med det 33de Aar, fortolkes: at de icke tjener Dastus af denne Paragraph omstrediget saaledes:

3 Almindelighed er det udstråne Mandstab Tjenesteplygt indstrømt til 16 Aar, saa at Enhver, der med 22 Aar Alderen er behandlet til Udstyrning, med det 33de Aar udstråres af Kullen og meddeles Missionsdag; men de, der med en ældrigere eller senere Ader end 22 Aar, er ikke behandlet til Udstyrning, harve at udtjene de fulde 16 Aar, hvorfra dog undtages der, der ifølge Beskriftelsen i § 15 ere endeligen behandled til Udstyrning lidtigere end med det 22de Aar, da bløde udstedes